

Мен ўз сўзимда колдим, замкнадар кетиши, Елизир кироатидан, кайф аралаш хазин-хуздан седидим, индамид, таведидим, кузинни очидим. Толикишинг шекилин кўп ўтмай улар тапти-тапла ташаша бирни хурдага стиб, бирни пишишада було, яхши олди. Кампир жонага турди, яхши олди. Кампир тургуда, турсунбонийн ўзи хам ҳанганд бўлиб, карслиб очилди.

— Улар,

— Улар,